

ned siden topmødet. Det samme gælder partnerskabsaftalen; der var ikke sket en konkret udførelse af det, man rent faktisk havde vedtaget.

Derfor er det altså meget tyndt, hvad man kunne samle sig sammen til at gennemføre i EU-regi, og hvad man overhovedet har fået gjort noget ved. Derfor er det signal, vi har sendt til Rusland, jo heller ikke særlig kraftigt indtil nu i hvert fald. Og det er dér, regeringen bør gå i gang med at presse på.

Så er spørgsmålet jo: Skal vi altid bare lægge vores æg i EU's kurv og sige: Jamen, vi er med i EU, og vi må rette os ind efter, hvad de gør. Dér er jeg nok enig med hr. Søren Søndergaard, der tidligere under debatten sagde, at vi kan ikke altid bare lige se, hvad EU gør, og så følge op på det. Vi er også nødt til nogle gange at sige: Kan vi egentlig leve med det her som nation og som land og se på hver eneste aften i diverse tv-aviser, at folk bliver lemlæstede, at der er folk, der sulter, og at der er folk, der er ved at blive fordrevet fra deres egen hovedstad. Det er altså noget, vi ikke skal leve med, og det er noget, vi, hver eneste gang, vi kan, skal presse på for at få gjort noget ved.

Spørgsmålet er så, om vi på lang sigt kan leve med at være presset af det udenrigspolitiske samarbejde i EU, sådan at vi altid er nødt til at følge, hvad EU gør; det kunne måske en gang imellem være en fordel, at vi sagde: Nu står Danmark altså frem og siger, hvad det er, vi vil, som det land, vi nu er, med de muligheder vi nu har, ligesom vi f.eks. gjorde, da vi over for Rusland sagde, at vi ville anerkende de baltiske lande, ligesom Island gjorde, og faktisk startede en god proces, der betød, at de baltiske lande fik lov til at få deres frihed.

Det er altså vigtigt, at vi en gang imellem måske er lidt mere selvstændige, at vi tænker lidt mere på, hvad det egentlig er, Danmark kan gøre, og ikke bare, hvad man kan blive enige om af småting inden for EU.

Der er jo eksperter inden for det her område, som også gentagne gange har udtalt sig, og de mener altså, at man fra Vestens side har været alt for slap. Derfor synes jeg, der er grund til, at vi her fra Folketinget udsender nogle kraftige signaler.

De forslag til vedtagelse, der indtil nu er fremsat, er udmærkede. De trækker i den rigtige retning. Vi synes, det forslag, der er kommet fra Enhedslisten og SF, er det, der trækker bedst og mest i den retning, vi gerne vil, og derfor

kan vi godt støtte det. Vi kan også godt støtte regeringens forslag. Men vi synes egentlig, det rigtigste ville være, at Danmark stiller sig i spidsen, som jeg tidligere har sagt, og derfor vil vi godt fremsætte et forslag til vedtagelse, som vi håber der vil blive taget godt imod, og det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at stille sig til rådighed som mægler i konflikten mellem Rusland og de tjetjenske oprørere med henblik på at bringe konflikten til ophør.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne først på CD's vegne sige tak for udenrigsministerens redegørelse på det her område. Vi er meget tilfredse med den. Vi er også tilfredse med de dele af den, hvor man understreger, at det ikke rokker ved, at vi anerkender Ruslands territoriale integritet eller retten til at bekæmpe terrorismen i alle dens former.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at det er rædselsfuldt, det, vi ser. Vi er ikke på noget tidspunkt inde i en overvejelse om, at det skulle være bedre at overtræde menneskerettigheder lige præcis i Tjetjenien end de andre steder, der har været sammenlignet med tidligere i dag. Det tror jeg ikke der er nogen der har nogen overvejelse om. Vi er bare i en helt forskellig situation.

Jeg vil også gerne understrege, at de tiltag, der er på dagsordenen i EU-sammenhæng, synes vi er ganske glimrende, men at vi måske også har en følelse af, at det måtte godt gå stærkere, vi måtte godt presse på. Det tror jeg faktisk også man gør, for jo hurtigere det her løses, jo flere mennesker kan der reddes fra en helt ulykkelig situation.

Jeg vil også gerne understrege, at Ruslands ret til at gå ind, hvis der er terrorister, afviser vi ikke, men at de skulle have ret til med massiv militær opbygning at feje hen over et folk i den retning, som man gør, er helt utilstedeligt.